

Politik Bilim

Okuyucularımdan tepki alıyor muyum? (2)

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

**‘Tepki’den söz açtık da; ya bilim insanları, milletin vekilleri, yurtseverler
zulüm görürken kanlı katillerin serbest bırakıldığı bir ülkedeki
toplumsal tepkisizliğe ne demeli...**

Sayın Tarık Konal’ın bir başka eleştirisi de 01 Haziran’daki yazımla ilgiliydi. Şöyle diyordu Konal: *“...CBT’de bugün yayımlanan yazınızda ‘siyasî, maddî, meşrûiyet’ biçiminde yazdığınız sözcüklerin doğru yazım biçimleri ‘siyasi, maddi, meşruiyet’dir. Güzel dilimiz Türkçemizde, Arapçadaki nisbet i’si yoktur! / Yazınızda ‘düzeltme imi’ni doğru olarak kullandığınız tek sözcük ‘usûl’ sözcüğüdür. ‘Usul’ olarak yazılsaydı, bir başka anlama gelirdi. / ...Düzeltme İmi’nin kullanılmasına ilişkin bilgileri, bu iletimin ekinde bir kez daha gönderiyorum. / Erinç ve gönenc içinde olmanızı dilerim. / Bilge önder ATATÜRK’ün Dil Devrimini doğru alımlamış bir öz Türkçe tutkunu. Cumhuriyet’in 57 yıllık okuru. /...”*

Doğru, ‘Arapçadaki nisbet i’sini kullanıyorum. Düzeltme imlerini Türkçe yazım kurallarına aykırı olarak kullandığım da doğru... Bu imleri sözcüklerin söylenişlerini esas alarak kullanıyorum. Buna CBT’nin de itirazı vardı. Kural dışılıktaki ‘mârûzâtım’ı (tırnak içine aldığım sözcüğü ben öyle yazıyorum; imler, önceki ve bu yazıma mahsus olmak üzere benim ricamla kaldırılmadı) son kez 25.05. 2004’te Sayın Bursalı’ya iletmiştim; onu buraya alayım:

“...Yeri geldiğinde ‘a’, ‘i’ ve ‘u’ üzerine, uzatma ya da inceltme gereğine işaret etmek için şapka koymaya başladım [‘îtibâr’ ve kabûl’ sözcüklerinde olduğu gibi]. Yakın zamana kadar böyle bir şey yapmıyordum. Ama, çok iyi üniversitelerden mezun pek çok gencin konuşmalarını duydukça -belki de buna bir tepki olarak- bu işaretleri kullanmaya başladım. ...ama bu konuda hatâ yapmıyor ya da unutkanlık göstermiyor değilim; çünkü, ömür boyu ben de şapkasız yazdım. Dileğim, şapkalarım dokunulmaması...”

‘Nisbet i’leri konusundaki tutumum da benzer bir nedene dayanıyor. İstedim ki, genç okuyucularım, bu adam bazı sözcüklerin sonuna niçin bu şapkalı ‘i’lerden koyuyor diye merak edip öğrensiner, hiç olmazsa bilerek kullanmasınlar. Ama, ‘şapkalar’ konusundaki dileğim CBT’de yerine gelmedi. İlke olarak, yazılarımdaki ‘nisbet i’lerini kaldırıyor; düzeltme imlerini de kuralına uygun olarak düzeltiyorlar. Bazen gözden geçiriyorlar; Konal da böyle bir gözden kaçma sonrasında kural dışılığımı yakaladı. Yazdığım derginin ilkelerine saygı gösteriyorum; okuyucularımın dil konusundaki duyarlılıklarına da... Ama kendi web sitemde, kendi yazdıklarımında, tepkimi sürdürüyorum.

Niçin? Tarihleri boyunca birbirinden çok farklı kültür kümelerine uyum gösterebilen Türklerin bugüne dek korudukları en önemli kültür ögesinin dilleri olduğunu biliyorum. Ama tarihsel gerçek buysa, sözcükler kadar onların doğru söylenişlerinin de korunması gerekmez mi? Benim tepkisel çabamın hiçbir değeri olmayabilir; ama dil konusunda sorumluluk duyanların, en azından, doğru söylenişler için daha fazla çaba göstermeleri gerektiği de açıktır. Amaca hizmet edecek doğru araç nedir, bilemem. Atatürk dil konusunda elbette doğru olan yönü gösterdi; ama bu konuda da bizlere miras olarak bıraktığı bir dogma değil...

Şu ‘teпки’ meselesine tekrar döneceğim, demiştim. Söyleyeceğim şu: Belirttiğim gibi, okuyucularımdan gelen tepkiler **yazdıklarımı** genellikle doğrulama yönünde... Ama, benim beklentim galiba bunun biraz ötesinde. Siyasal İslâm’ın dinsel dogmayı eğitim-öğretim ve bilimsel faaliyet alanları başta olmak üzere, yaşamın bütün alanlarında hâkim kılmayı

hızlandırdığı bir dönemde, isterdim ki, bilim, teknoloji ve yenilik politika ve uygulamalarıyla yakından ilgilenen bilim insanlarımızdan, bu konuda mastır ya da doktora yapanlardan, sanayici çevrelerinden, onların teknokrat ve mühendislerinden çok daha gür tepki sesleri yükselsin... Çünkü ülkede kültür değişiyor; getirdikleri kültürde ne bilim ne de teknoloji yetişir...

CBT. 20 Temmuz 2012